

Manifest del Col·lectiu Ronda en favor del referèndum de l'1- O

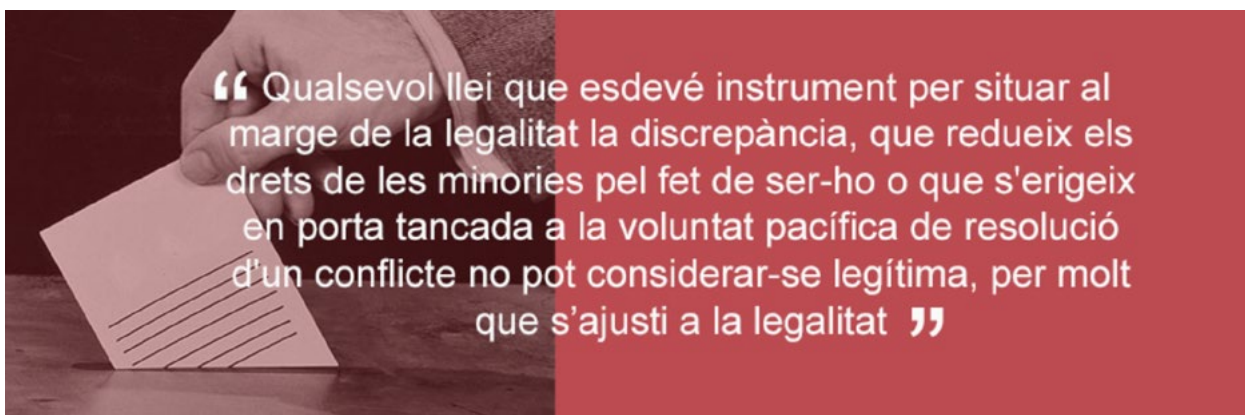

Ens dotem de lleis per codificar l'existència i fer possible la convivència sobre uns principis que no siguin els de la mera autoritat imposada sense més argument ni persuasió que el de la força. Necessitem lleis per elevar-nos a la condició de ciutadans i, com a tals, ser receptacles i posseïdors d'uns drets que no poden ser negociables, doncs constitueixen l'essència mateixa de la dignitat de la vida. Així, qualsevol minva o lesió que els afecti esdevé una agressió a l'arrel mateixa de la nostra societat de suposats iguals.

Les lleis en un Estat de Dret com es proclama el Regne d'Espanya són, o haurien de ser, el santuari de la nostra llibertat. És d'aquesta funció com a garantia de pervivència del nostre

gaudi i sotmetiment a les prerrogatives, obligacions, drets i deures que ens corresponen com a ciutadans d'on emana principalment la seva legitimitat. I una llei és un ídol buit si no està embolcallada de legitimitat.

L'aritmètica pot fer d'una norma una realitat jurídica, però l'aritmètica, la lògica de les majories, no pot dotar de legitimitat per si mateixa la norma i encara menys la seva aplicació. Qualsevol llei que esdevé instrument per situar al marge de la legalitat la discrepància, que redueix els drets de les minories pel fet de ser-ho o que s'erigeix en porta tancada a la voluntat pacífica de resolució d'un conflicte no pot considerar-se legítima, per molt que s'ajusti a la legalitat.

La Constitució espanyola que alguns volen transformar en el límit inexpugnable per a la voluntat de més de dues terceres parts de la població de Catalunya de decidir a través d'un procés electoral el futur de la seva relació amb Espanya proclama el principi democràtic com a eix fonamental de l'estructura política i judicial de l'Estat. Sent així, i com a corol·lari, proclama per tant que la voluntat lliure i democràticament expressada de la ciutadania és la principal font de legitimitat no només del nostre aparell legislatiu sinó de l'Estat mateix. I aquest no

és un joc de majories. De la mateixa forma que una llei que no es concep per protegir drets perd la seva legitimitat, un Estat que no crea els instruments per protegir el dret de les minories a dissentir i discrepar substancialment sobre qüestions com l'organització territorial o el propi ordre constitucional perd també la seva legitimitat i es transforma en un jou, odiós i tirànic.

El debat sobre el dret a decidir del poble de Catalunya no es pot conduir des d'un vessant com és el de la legalitat i l'adequació o no d'un hipotètic referèndum a l'actual configuració normativa de l'Estat espanyol. Ni tan sols es pot fer-ho apel·lant a altres esferes de legalitat jeràrquicament superiors a la pròpia legislació espanyola com poden ser-ho els tractats internacionals subscrits i acceptats per Espanya. Parlar de legalitat és conduir la discussió de forma interessada a unes aigües podrides, tèrboles i immòbils. Catalunya té dret a decidir sobre el seu futur no per una qüestió de legalitat sinó de legitimitat.

La tossuda negativa del govern espanyol a permetre que Catalunya voti és la negació radical del principi democràtic sobre el qual es basteix l'ordre constitucional de l'Estat. Un país que nega les urnes a les seves minories discrepantes no mereix la consideració d'Estat de Dret i les seves lleis no són font de llibertats sinó cadenes feixugues.

És per això que des de la nostra cooperativa, com a juristes i ciutadans, expressem la ferma convicció i el nostre decidit suport a la convocatòria i celebració d'un referèndum que serveixi als homes i dones de Catalunya per expressar lliure, democràtica i pacíficament el seu desig de futur.